

Якщо твої товариші

Микола Руденко

Якщо твої товариші
Не ділять дум твоїх віднині, —
Не дай торкнутися душі
Рукам, що зраджують святині.

Хай твердить той, хто втрати в зір,
Що ти, мовляв, ідеш не в ногу.
Якщо ти віриш — значить, вір,
Шукай в земному неземного.

Серед хвальби і хизувань,
Де кожен прищ — суддя верховний,
Нехай сліпа міщанська твань
Життя стриже під ранг чиновний.

Хай навіть мертвим роздає
Гранітні милості по чину, —
Спрямовуй бачення своє,
Щоб віднайти першопричину.

Та розбудить в душі не дай
Бездумний гнів сліпого бунту,
Що лиш породжує відчай,
А не чуття твердого ґрунту.

Ні, не готуй собі вінок,
Забудь про славу та окрасу, —
Тверезим стань, немов клинок,
Що в піхви схований до часу.